

روزه و امنیت اجتماعی؛ کاهش جرایم اجتماعی در ماه مبارک رمضان

بر اساس آماری که از سوی نهادهای مربوطه اعلام می‌گردد، هر ساله با فرا رسیدن ماه مبارک رمضان میزان جرایم اجتماعی به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد. ریشه این اصلاح اجتماعی را باید در گرایش افراد جامعه به معنویات و سلطه معنویت بر جامعه جستجو کرد.

خبرگزاری مهر- گروه دین و اندیشه: بر اساس آماری که از سوی نهادهای مربوطه اعلام می‌گردد، هر ساله با فرا رسیدن ماه مبارک رمضان میزان جرایم اجتماعی به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد. ریشه این اصلاح اجتماعی را باید در گرایش افراد جامعه به معنویات و سلطه معنویت بر جامعه جستجو کرد. این راهکار بزرگ معنوی می‌تواند راه‌گشای دیگر معضلات اجتماع اسلامی و نیز بشری قرار گیرد؛ به گونه‌ای که با تبیین و گسترش صحیح مسائل دینی و روحانی، به ستیز اهریمن پلیدی‌ها و نادرستی‌ها رفت.

زندگی اجتماعی نسبت به گذشته دارای پیچیدگی‌های زیادی شده است به همین نسبت جامعه با چالش‌های جدی زیادی روبرو است. ناهنجاری‌های زیادی هر روز در اجتماع تولید می‌شود که از دلایل آن می‌توان زیاده‌خواهی و تجمل‌پرستی و تابع هوا و هوس بودن نفس برشمرد. چنانچه حضرت امیر(ع) می‌فرمایند: هوا و هوس انسان، مانند اسب سرکش و چموشی است که لجام را پاره کرده و اختیار را از کف آن که بر او سوار است گرفته و عاقبت، او را در آتش می‌افکند اما مثل تقوا مثل مرکب‌های راهوار، آرام است که مهار آنها در اختیار آن کسی است که بر آن سوار است و او را به بهشت وارد می‌سازد.

ماه مبارک رمضان به عنوان یک عامل کنترل‌کننده عمل می‌کند، فلسفه اساسی روزه، تقوا و پرهیز از محرّمات الهی است.

عبادات الهی خصوصاً نماز و روزه، عامل مهم و اساسی برای تقلیل گناه، از جمله تقلیل جرایم و تخلفات اجتماعی است. بهترین شاهد بر این مدعا این است که جرایم و تخلفات در میان نمازگزاران و روزه‌داران به مراتب کمتر از دیگران است.

از این رو، آمار و ارقام جرایم و تخلفات در ماه مبارک رمضان به مراتب، کمتر از ماه‌های دیگر است. آمارها نشان می‌دهد که جرایمی همچون سرقت و جنایت و قتل و غارت و ضرب و جرح و تجاوز به عنف و فحشا و منکر در این ماه به شدت کاهش پیدا می‌کند.

با آمدن روزه فضای جامعه فضای روحانی و معنوی می‌شود، عموم جامعه تحت تأثیر قرار می‌گیرد. فضا، فضای معنوی و روحانی و عرفانی و عبادی می‌شود در چنین فضایی، انگیزه‌ها و عوامل گناه و تخلف و ارتکاب جرم به شدت تقلیل پیدا می‌کند. بنابراین، ماه رمضان و روزه، عامل تربیتی مهمی برای کاهش جرایم و تخلفات اجتماعی است.

روزه سبب می‌شود با ایجاد تحول درونی در انسان بستر ناهنجاریها را از بین ببرد امنیت اجتماعی را ارتقا دهد از اینرو می‌توان نقش روزه را در بالابردن امنیت در جامعه نیز از نظر دور نداشت و به این کارکرد روزه توجه نمود.

روزه، قطع نظر از زیبایی‌های دیگرش، یک زورآزمایی و خودشناسی است. روزه دار وقتی که دید می‌تواند در مدت معینی از همه ضروریات بدن صرف‌نظر کرده و گرسنه و تشنه بماند، می‌داند که دست کشیدن از محرّمات برای او میسر است. بدین وسیله درهای تقوا و مقاومت در برابر شهوت‌ها به روی شخص باز می‌شود و می‌تواند خود را به انجام واجبات و مستحبات وادارد.

از آثار سودمند روزه در بخش اجتماعی آن، تمرین احترام به قانون و دیگر افراد جامعه است. در جامعه‌ای که روزه به عنوان یک فریضه دینی مورد توجه است، همه افراد خود را موظف به خویش‌تنداری و رعایت احترام آن جامعه می‌دانند و از هر کاری که موجب جریحه‌دار شدن و آزار روزه‌داران می‌گردد، پرهیز می‌کنند. در جامعه روزه‌دار، خوردن و آشامیدن و حرکات ضد اخلاقی مغایر با رفتار دینی به شدت محکوم است و انسان‌های فهیم خویش‌تندن را از آن دور نگه می‌دارند.